

**Michal:** Řekl bych, že když jsem teda v České republice - tady teda neřídím - tak většinou to bylo... dvanáctkrát-třináctkrát týdně... týdně - měsíčně, protože někdy musím jet třeba na audit nebo do nějaké jiné továrny a bylo jednodušší vzít auto a přepravit se tam. Takže v rámci práce jsem více méně využíval motorové vozidlo, abych mohl řídit a sedět za volantem. Ale jinak dostat se do práce, dostat se domů, tak byla právě hromadná doprava.

**Andrea:** No, já třeba v Čechách auto skoro vůbec nepotřebuju. Protože ta hromadná doprava, ať už ta městská v Praze, nebo ta doprava mezi Prahou a tím místem, kde já bydlím, funguje naprosto skvěle. Mně jezdí třeba z Prahy za mojí mamkou autobus dvakrát-třikrát do hodiny a trvá to nějakých (nějakých) třicet minut. Takže já to auto vůbec nepotřebuju. A stejně tak po Praze ta doprava funguje naprosto skvěle. Já potřebuju auto, jenom když jsem u babičky a potřebuju dojet někam na nákup. Třeba. Nebo když jsou ty (ti) lidi opilí. Takže já jezdím autem úplně minimálně. Sama řídím tak jednou za čtvrt roku. A s ostatníma (ostatními) lidma (lidmi) se svezu tak dvakrát do týdne třeba.

**Eduard:** Nebo teda já svoje vlastní auto nemám, ale... my máme teda jako rodinné auto. Ale kdykoli potřebuju, tak si můžu půjčit. No tak v průměru aspoň jednou týdně.

**Martin:** Mám služební auto. Takže je to samozřejmě praktický (praktické), je to rychlý (rychlé), ale je to mrtvý čas strávený za volantem, který nemůžeš využít pro nic jiného, takže... Jako jezdím autem do práce, jezdím na služební cesty autem a za rok najedu asi čtyřicet (čtyřicet) tisíc kilometrů a je to moc. Nebaví mě to.